KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä maaliskuuta 2009,

siipikarjan-, sian- ja lampaanlihan alkuperämaan merkitsemistä koskevista Irlannin asetusluonnoksista

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 1931)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/291/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/89/EY ([2]), ja erityisesti sen 19 ja 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Irlannin viranomaiset ilmoittivat komissiolle 25 päivänä kesäkuuta 2008 direktiivin 2000/13/EY 19 artiklan toisessa kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti terveysasioihin liittyvistä asetusluonnoksista, jotka koskevat siipikarjan-, sian- ja lampaanlihan alkuperämaan pakollista merkitsemistä.

(2) Asetusluonnoksissa vaaditaan, että kaikkeen siipikarjan-, sian- ja lampaanlihaan sekä elintarvikkeisiin, jotka sisältävät vähintään 70 painoprosenttia kyseistä lihaa, on lisättävä selkein ja helppolukuisin kirjasimin iirin- ja/tai englanninkielinen merkintä, josta käy ilmi elintarvikkeiden alkuperämaa. ”Alkuperä” on määritelmän mukaan maa, jossa eläin kasvatettiin suurimman osan elämäänsä ja, jos kyseessä on eri maa, se jossa eläin teurastettiin.

(3) Direktiivillä 2000/13/EY yhdenmukaistetaan elintarvikkeiden merkintöjä koskevat säännöt säätämällä toisaalta tiettyjen kansallisten säännösten yhdenmukaistamisesta ja toisaalta järjestelyistä, jotka koskevat yhdenmukaistamattomia kansallisia säännöksiä. Yhdenmukaistamisen laajuus määritellään 3 artiklan 1 kohdassa, jossa luetellaan tiedot, jotka on pakollisesti merkittävä elintarvikkeisiin ”edellytyksin, joista säädetään 4–17 artiklassa, ja jollei sanotuista artikloista muuta johdu”. Lisäksi 4 artiklan 2 kohdassa säädetään mahdollisuudesta vaatia erityiselintarvikkeita koskevissa yhteisön säännöksissä, tai jos yhteisön säännöksiä ei ole, kansallisissa säännöksissä merkintöihin sisällytettäviksi 3 artiklan 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi muita tietoja.

(4) Direktiivin 2000/13/EY 18 artiklan 2 kohdan mukaan on mahdollista hyväksyä yhdenmukaistamattomia kansallisia säännöksiä, jos niille on jokin kyseisessä kohdassa lueteltu peruste, kuten petollisten toimien torjuminen tai kansanterveyden suojeleminen, ja jos ne eivät ole omiaan estämään direktiivissä 2000/13/EY annettujen määritelmien ja sääntöjen soveltamista; näin ollen, jos jäsenvaltio on ehdottanut kansallisten merkintäsäännösten antamista, on syytä tarkastella, ovatko ne edellä mainittujen vaatimusten ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen sääntöjen mukaisia.

(5) Direktiivin 2000/13/EY 3 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan mukaan elintarvikkeen alkuperän tai lähtöpaikan ilmoittaminen on pakollista, ”jos sen ilmoittamatta jättäminen saattaisi johtaa kuluttajaa olennaisesti harhaan elintarvikkeen todellisesta alkuperästä tai lähtöpaikasta”. Tämä säännös, jonka mukaan elintarvikkeen alkuperän tai lähtöpaikan ilmoittaminen on pakollista, jos tietyn tuotteen merkinnöissä olevien muiden tietojen perusteella tuotteen voisi luulla olevan peräisin jostakin muualta, antaa riittävät keinot kuluttajien harhaanjohtamisen vaaran torjumiseksi.

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
([2]) EUVL L 308, 25.11.2003, s. 15.

(6) Perustelut, jotka Irlannin viranomaiset esittävät siipikarjan-, sian- ja lampaanlihan osalta, eivät anna aihetta päätellä, että irlantilaiset kuluttajat pääsääntöisesti erehtyisivät luulemaan kyseisten tuotteiden olevan peräisin jostakin nimenomaisesta paikasta.

(7) Irlannin viranomaiset eivät ole toimittaneet näyttöä siitä, että asetusluonnokset olisivat tarpeen minkään edellä mainitun direktiivin 18 artiklassa luetellun tavoitteen saavuttamiseksi tai että näin aiheutuva haitta ei olisi suhteeton. Tavoitteeksi mainitaan ainoastaan tiedon antaminen kuluttajille kyseisten tuotteiden alkuperästä. Tämä syy yksinään ei riitä asetusluonnosten perusteluksi.

(8) Komissio on näiden huomioiden perusteella antanut direktiivin 2000/13/EY 19 artiklan kolmannen kohdan nojalla kielteisen lausunnon.

(9) Irlannin viranomaisia olisi näin ollen kehotettava jättämään kyseiset asetusluonnokset hyväksymättä.

(10) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Ainoa artikla

Irlanti ei saa hyväksyä terveysasioihin liittyviä (siipikarjan-, sian- ja lampaanlihan alkuperämaa) asetusluonnoksia.

Tämä päätös on osoitettu Irlannille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2009.

Komission puolesta

Androulla VASSILIOU

Komission jäsen